Viktor Klanjšček (1918 - 2001)

Nastopili so topli dnevi poletja, pravi čas počitnic in dopustov, čas sprostitve in nabiranja novih moči za delo, ki nas čaka. Mi pa smo se v nedeljo, 22. julija zbrali, in pospremili na zadnjo pot dr. Viktorja Klanjščka in ga s krščanskim obredom položili k zadnjemu počitku na tolminskem pokopališču.

Rojen je bil 28. avgusta leta 1918 v naselju Conki pri Puli. Njegovi starši so kot zavedni Slovenci po 1. svetovni vojni, ko so Pulo zasedli Italijani, odšli v Jugoslavijo, v Prekmurje. Osnovno šolo je obiskoval v Tišini, nižjo gimnazijo v Murski Soboti, višjo z imenom Gimnazija kraljeviča Andreja pa na Ptuju. Tu je leta 1936 maturiral. Gozdarsko fakulteto je končal v Zagrebu leta 1940. V letih 1940 in 1941 je služboval v Oddelku za urejanje hudournikov v Ljubljani. Od jeseni 1941 do aprila 1945 je bil pomočnik šefa gozdarskega veleposestva v Zircu na Madžarskem. Gozdarstvo okraja Tolmin in Idrija je vodil od maja 1945 do leta 1947. V letih 1948 in 1950 je delal na Ministrstvu za lesno industrijo v Ljubljani. Nato je bil premeščen na mesto šefa Sekcije za pogozdovanje Krasa v Bovec. Tam je delal dve leti. Od leta 1953 do 1975 je bil direktor Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin. Do leta 1979 je bil vodja projektivnega oddelka pri SGG Tolmin. Upokojil se je leta 1980. Nato je bil svetovalec generalnega direktorja Lesnine. Od leta 1981 do 1984 se je reaktiviral in kot direktor vodil lesno-industrijski kombinat Buyo v Abidžanu v Afriki (pridobivanje lesa, žaga, furnir, vezane plošče).

K nam v Tolmin je prišel v drugačne kraje, med drugačne ljudi, kot jih je do takrat poznal. A njegova razgledanost, ustvarjalnost, pronicljivost in svetovljanstvo intelektualca so mu omogočali takojšnjo vključitev v tolminsko življenje.

Srečali smo ga tudi na področju kulture, v Tolminskem gledališču. Kar nekaj stokrat je stopil na odrske deske kulturnih hramov. Svojo veliko ljubezen do pete besede je posebno lepo predstavil s pesmijo Mrzel veter tebe žene v Miklovi Zali. Krona njegove ljubezni in predanosti gledališču pa je bil uspeh leta 1962 na vsakoletnem tekmovanju na Hvaru, ko je bilo Tolminsko gledališče najboljše amatersko gledališče v takratni Jugoslaviji.

Klanjšček je bil začetnik in neumorni vodja okrajne turistične zveze. Ne samo s fotografijo in plakati, pač pa je tudi z velikimi deli predstavljal svetu lepote gornjega posočja. Pri tem lahko poudarimo njegov poseben prispevek pri izgradnji objektov Alpskega turističnega centra Bovec. Ali si danes lahko predstavljamo tamkajšnjo turistično ponudbo brez žičnic in smučišč na Kaninu?

Kot direktor Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin je bil vključen tudi v takratne širše gospodarske kroge Slovenije in Jugoslavije. Bil je namestnik predsednika skupščinskega odbora Jugoslavije za gostinstvo in turizem, član republiške in zvezne gospodarske zbornice, delegat mešanega komiteja FAO Organizacije za prehrano in kmetijstvo pri Združenih narodih, in sicer v Oslu, Pragi, Edinburghu, Stockholmu, Varšavi, Stuttgartu, Ženevi in v Parizu, podpredsednik konference interparlamentarne unije za zaščito človekovega okolja v Bonnu leta 1972, član interparlamentarne delegacije Jugoslavije v Rimu leta 1972, član delegacije za kmetijstvo v Teheranu.

Gospodarstvenik Klanjščkovega kova je vedno udeležen tudi v politiki. Bil je član v OLO Tolmin, Nova Gorica in Koper, poslanec Gospodarskega zbora republiške in zvezne skupščine Jugoslavije.

Na prvih demokratičnih večstrankarskih volitvah leta 1990 je bil izvoljen za predsednika skupščine takratne velike občine Tolmin. Prav v času njegovega županovanja smo dobili Slovenci svojo državo, Republiko Slovenijo. Na ta čas nas spominjata lipa, ki jo je posadil g. Klanjšček, in dejstvo, da so Teritorialna obramba, policija in župan izpeljali osamosvojitveno vojno leta 1991 v naši občini brez strela.

Viktor Klanjšček je bil gozdar. Gozdarstvo je študiral na Poljoprivrednošumarskom fakultetu Sveučilišta v Zagrebu. Diplomiral je 7. oktobra leta 1940. Strokovni izpit je opravil leta 1951 v Ljubljani z odličnim uspehom. Leta 1962 je opravil Cours International des Cablistes Forestiers, Bagniers de Luchon, France. Na Gozdarski fakulteti v Zagrebu je opravil tudi podiplomski študij. Leta 1972 je pridobil magisterij iz organizacije proizvodnje v gozdarstvu in leta 1975 postal doktor gozdarskih znanosti organizacije in proizvodnje v gozdarstvu. Na svojih potovanjih po svetu je videl veliko novega. Kot velik hurnanist in dober organizator dela je prvi spoznal vrednost izreka: Via vita - cesta je življenje. Ne samo gozdovi, tudi veliko vasi je zato na območju SGG Tolmin dobilo 510 km sodobnih gozdnih cest. Težko gozdarsko delo je nadomeščal s strojnim. V njegovem času sta bila zgrajena šolski center

za uk delavcev in počitniška skupnost za odmor. Poleg tega je dosegel, da so se vsi novi gozdarski stroji, ki so prišli v Jugoslavijo, najprej preizkušali v naših gozdovih. In naši ljudje so jih uvajali v delo v gozdovih takratne Jugoslavije.

Res, gozdarji smo lahko ponosni na dela, ki jih je dr. Viktor Klanjšček načrtoval in s svojimi sodelavci udejanjil v naših gozdovih. Njegova zasluga je bila, da je SGG dobilo in imelo sedež v Tolminu.

Za stroko in državo je opravljal v tujini različne funkcije. To pa mu ni bilo težko, saj je govoril skoraj vse slovanske in še sedem svetovnih jezikov.

Za svoje delo doma in v tujini je prejel številna odlikovanja. Najpomembnejša so: zlata značka Turistične zveze Slovenije, priznanje kulturno prosvetnih organizacij, orden dela z zlatim vencem. Za 15-letno delo v FAO je bil junija leta 1974 sprejet v viteški red Bontems.

To je skopo orisan bogat opus življenja pokojnega dr. Viktorja Klanjščka.

22. julija smo se zadnjič poslovili od njega. Počival bo ob Soči, Tolminki, pod tolminskimi gorami, v lepotah, ki jih je znal slikati, opisati in predstavljati. Naj nam bodo te lepote del njegovega spomina.

V imenu vseh prisotnih, vseh gozdarjev in v imenu novih občin Bovec, Kobarid in Tolmin izrekam ženi Majdi, sinu Borutu, hčeri Martini, vnukoma in vnukinji, sestri Mimiki, bratoma Oskarju in Mirku ter vsem ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje in spoštovanje do dela, s katerim ste lajšali zadnja leta življenja pokojnemu Vikiju.

Viktor, počivaj v miru!

Ivan Božič

Gozdarski vestnik, LETNIK 59 • LETO 2001 • ŠTEVILKA 7-8
Gozdarski vestnik, VOLUME 59 • YEAR 2001 • NUMBER 7-8

Glavni urednik / Editor in chief
Borut Urankar

Uredniški odbor / Editorial board
prof. dr. Miha Adamič, dr. Robert Brus, Dušan Gradišar, Jošt Jakša, prof. dr. Marijan Kotar, prof. dr. Ladislav Paule, prof. dr. Heinrich Spiecker, dr. Mirko Medved, prof. dr. Stanislav Sever, mag. Živan Veselič, prof. dr. Iztok Winkler, Baldomir Svetličič

Tehnični urednik / Technical editor
Blaž Bogataj

Lektorica / Lector
Vita Novak

Dokumentacijska obdelava / Indexing and classification
mag. Teja Cvetka Koler - Povh

Uredništvo in uprava / Editors address
ZGD Slovenije, Večna pot 2, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Tel.: +386 01 2571-406, 2571-407
E-mail: gozdarski.vestnik@gov.si
Domača stran: http://www.dendro.bf.uni-lj.si/gozdv.html
Žiro račun / Cur. acc. 50101-678-48407
Tisk in izdelava fotolitov: Euroraster d. o. o., Ljubljana
Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana
Letno izide 10 številk / 10 issues per year
Posamezna številka 1.000 SIT. Letna individualna naročnina 7.000 SIT, za dijake in študente 4.000 SIT. Letna naročnina za inozemstvo 100 DEM. Letna naročnina za podjetja 22.000 SIT.

Izdajo številke podprlo / Supported by

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport RS, Ministrstvo za okolje in prostor RS
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS
Gozdarski vestnik je vključen v mednarodnih bibliografskih zbirkah / Abstract from the journal are comprised in the international bibliographic databases:
CAB Abstract, TREECD, AGRIS, AGRICOLA.

Mnenja avtorjev objavljenih prispevkov nujno ne izražajo stališč založnika niti uredniškega odbora. / Opinions expressed by authors do not necessarily reflect the policy of the publisher nor the editorial board.

Srnjak (*Capreolus capreolus*)

Avtor fotografije: Lojze Skvarča

Naslednja številka izide v zadnji dekadi novembra 2001.